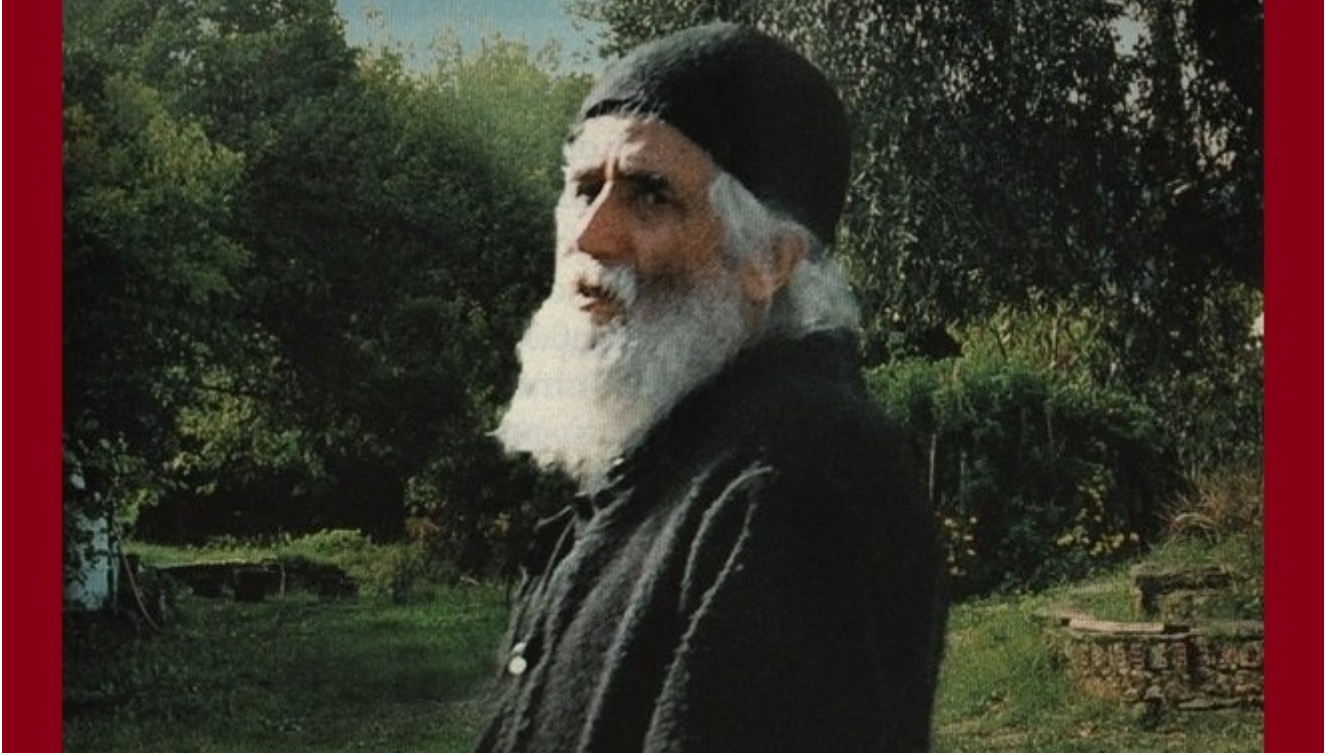
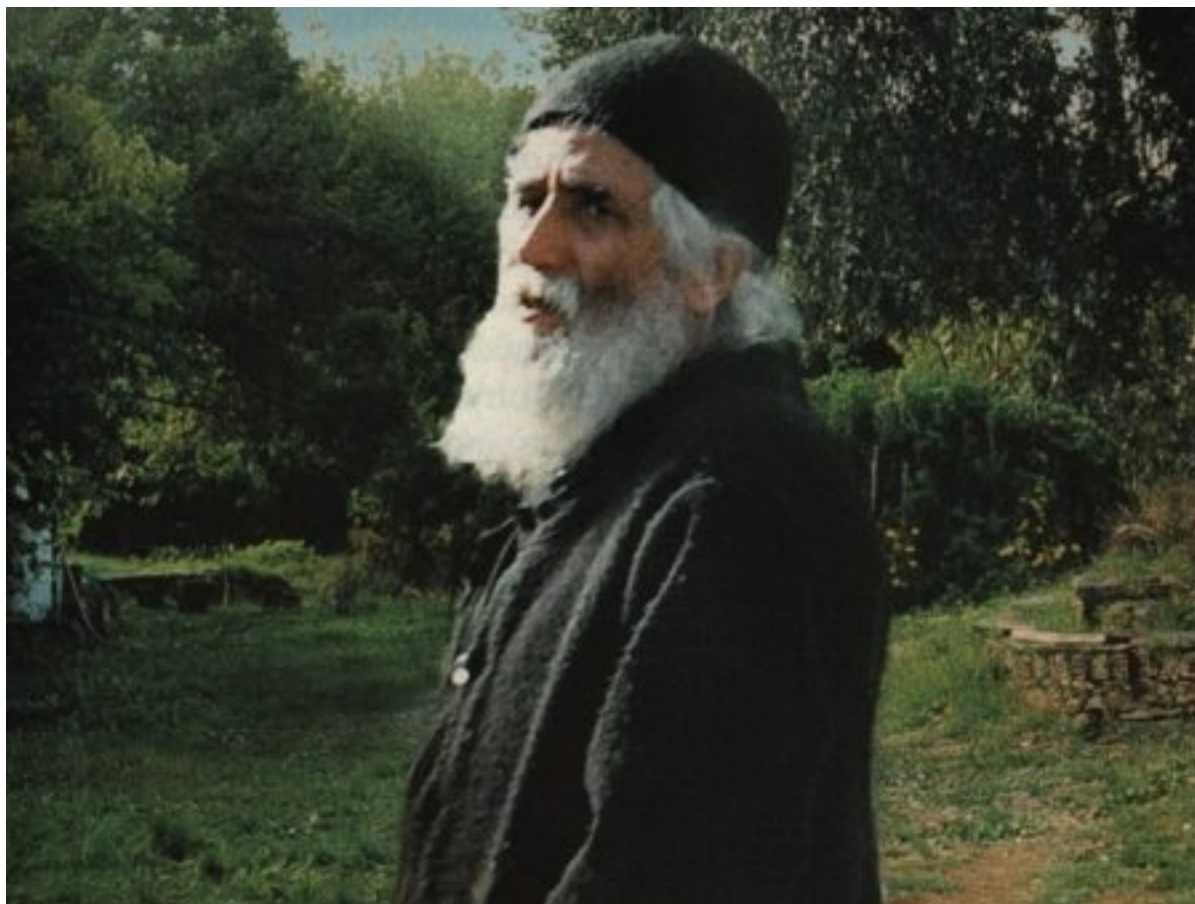

7 Ιανουαρίου 2023

Όσιος Παΐσιος: Όσο παραμένει στον εαυτό του ο άνθρωπος, δεν μπορεί να γίνει ουράνιος!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Όσιος Παΐσιος Αγιορείτης (1924-1994).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Γέροντα, ενδέχεται να έχω προθυμία να εξυπηρετώ και να μην έχω αγνά ελατήρια;

- Αυτό φαίνεται. Όταν δεν είναι αγνά τα ελατήρια, η ψυχή δεν βρίσκει ανάπαυση. Οπότε το καταλαβαίνει και προσπαθεί να τα εξαγνίση.

Μου έκανε εντύπωση μια ψυχή που ήρθε αυτές τις μέρες. Όταν μαθαίνει ότι κάποιος είναι

άρρωστος και υποφέρει, δεν μπορεί να κοιμηθή, πονάει και κλαίει. Και ζη μέσα στον κόσμο.

Το είπε σε κάποιον και της είπε: «Μπορεί να είναι του πειρασμού». Γίνεται να είναι αυτό του πειρασμού; Μόνον όταν το κάνη κανείς επιδεικτικά, μπορεί να τον ξεγελάη ο πειρασμός και να ζη μια λανθασμένη κατάσταση.

Να βγάξετε τον εαυτό σας από τις ενέργειές σας. Ο άνθρωπος, όταν βγαίνει από τον εαυτό του, βγαίνει από την γη. Κινείται σε άλλη ατμόσφαιρα. Όσο παραμένει στον εαυτό του, δεν μπορεί να γίνη ουράνιος άνθρωπος. Δεν γίνεται πνευματική

ζωή χωρίς θυσία. Να θυμάστε και λίγο ότι υπάρχει θάνατος. Μια που θα πεθάνουμε, να μην προσέχουμε και τόσο πολύ τον εαυτό μας.

Όχι να μην προσέχουμε και να παθαίνουμε ζημιές, αλλά όχι να προσκυνούμε και την ανάπαυση! Ούτε λέω να ρίχνη κανείς τον εαυτό του στους κινδύνους, αλλά να έχη λίγο ηρωισμό, βρε παιδάκι μου! Οι ήρωες με τι παλληκαριά αντιμετώπιζαν στον αγώνα τον θάνατο!

Μου έλεγε ένας μοναχός που ήταν μαζί με τον Κονδύλη - ο Κονδύλης ήταν πατριώτης, ήρωας: Όταν οι Έλληνες με τον πόλεμο στην Μικρά Ασία είχαν κάνει αποβίβαση κοντά στην Πόλη, ο Κονδύλης μέσα στο καράβι, μόλις είδε από μακριά την Πόλη, έκανε σαν τρελός.

«Βρε παιδιά, θα πεθάνουμε που θα πεθάνουμε, φώναζε. Τι σήμερα, τι αύριο! Να πεθάνουμε παλληκαρίσια, βρε παιδιά! Ας πεθάνουμε ήρωες για την πατρίδα».

Δεν είχε υπομονή ούτε να προσεγγίσουν στην ξηρά. Από την αγωνία, από την λαχτάρα που είχε, δεν είδε ότι το καράβι δεν είχε ακουμπήσει ακόμη στην ξηρά, πήδηξε και έπεσε μέσα στην θάλασσα! Τόσο πολύ! Δεν ήξερε και κολύμπι, έτρεξαν, τον έβγαλαν.

- Γέροντα, μας είπατε να προσπαθήσουμε να μην είναι ο εαυτός μας σε κάθε μας ενέργεια. Πώς θα γίνη αυτό;

Εσείς όλα έτοιμα τα θέλετε. Τι θα πη βγάζω τον εαυτό μου; Πότε βγάζω τον εαυτό μου; Πώς θα βγάλουμε τον εαυτό μας από την αγάπη μας; Πώς θα λαμπικάrouμε την αγάπη μας; Όσο δεν υπολογίζω τον εαυτό μου, τόσο βγάζω τον εαυτό μου. Και όταν κόβουμε το θέλημα, την αδυναμία, την ανάπαυσή μας, και τότε βγάζουμε τον εαυτό μας. Και με την υπακοή και με την σιωπή πολλά εξαφανίζονται από τον εαυτό μας. Και όταν δεν έχη ιδιοτέλεια η αγάπη μας, πάλι βγάζουμε τον εαυτό μας, αλλά πρέπει να έχη και θυσία η αγάπη μας.

Το καταλαβαίνετε αυτό;

Μπορεί να θέλη π.χ. μια ψυχή να πάη στην Γερόντισσα και βλέπει μια άλλη αδελφή που θέλει και εκείνη να πάη. Αν αμέσως παραχωρήση την σειρά της, και ας ξέρη ότι η άλλη δεν έχει θέματα, τότε έχει την υπακοή, την θυσία κ.λπ. Και όταν με όλη την καρδιά της παραχωρήση την θέση της και δεν μιλήση με την Γερόντισσα, σ' αυτήν θα μιλήση ο ίδιος ο Χριστός. Να το αισθανθή όμως ως ανάγκη, να το λήη η καρδιά της, όχι να το κάνη, επειδή απλώς το λένε οι Άγιοι Πατέρες. Έτσι λαμβάνει διπλή την Χάρη του Θεού. Τότε η μία βοηθιέται πνευματικά ανθρωπίνως, ενώ η άλλη βοηθιέται θεϊκά, απ' ευθείας από τον Χριστό.

Παρατηρήστε και κοσμικούς που παρουσιάζουν τέτοια θυσία που δεν την έχουν ούτε μοναχοί. Στον κόσμο - μου κάνει εντύπωση -, παρόλο που οι άνθρωποι μπορεί να μην πιστεύουν, να έχουν τις αδυναμίες τους, τα πάθη τους, πώς τα οικονόμησε ο Θεός και έχουν μαλακή καρδιά. Βλέπουν κάποιον που έχει ανάγκη, και ας είναι άγνωστος, και πάνε να του προσφέρουν βοήθεια. Πολλοί που δεν πιστεύουν ούτε και στον Παράδεισο, αν δουν έναν κίνδυνο, τρέχουν να προλάβουν να μη γίνη κακό, να σκοτωθούν αυτοί, για να σωθούν άλλοι, να δώσουν περιουσίες κ.λπ.

Πριν από χρόνια, σε μια βιοτεχνία κινδύνεψε να τυλιχθή ένας εργάτης σε ένα μηχάνημα, και ενώ ήταν τόσοι άνδρες, έτρεξε μια γυναίκα να τον γλυτώση. Οι άνδρες, που είχαν και παλληκαριά, κοιτούσαν... Τον γλύτωσε τελικά, αλλά τυλίχτηκε εκείνη με τα φορέματά της και σκοτώθηκε. Μάρτυρας! Μεγάλη υπόθεση!

Τέτοιοι άνθρωποι δεν σκέφτονται τον εαυτό τους· τον πετάνε έξω. Και όταν τον πετάνε έξω, τότε πετιέται μέσα τους ο Χριστός.

Από το βιβλίο Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου (νυν οσίου Παϊσίου), «Πνευματική Αφύπνιση, Λόγοι β'», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος» Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

<https://bit.ly/3vM5d3S>